

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne pett-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kuhmanna hiši, „Gledališka stolpa“.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Z dnem **1. oktobra t. l.** se prične naročevanje za zadnje četrletje tega leta.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 " 50 "
„ četr leta	3 " 30 "
„ jeden mesec	1 " 10 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 " — "
„ četr leta	4 " — "
„ jeden mesec	1 " 40 "

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

Upravnštvo „Stov. Naroda“.

Rusko-poljsko pomirjenje in njegovi protivniki.

(Konec.)

V štev. 243 ta časnik „dobre ljudi“ poučuje, kaj je „poljska stvar“, to je, kaj je v resnici poljski patriotizem. Po mislih tega lista poljska sprava ne pomenja ohranjenja svoje, temveč le podjavljenje drugih narodnostij; poljsko vprašanje pomenja, dajte se nam v roke in pokorite se nam. Ko je poljska žlahta izgubila svoj narod, hoče si iz Rusov in Litovcev ustvariti novega in gospodovati nad njim. V poljskem vprašanji je Rusija le defenzivna, napada pa poljska žlahta z vsemi sredstvi zlobe, laži, kavarstva, izdaje (!) in punta (!), pa ne ta mala žlahta, katera je orala in še orje zemljo kakor navadni kmetje, katera je služila in še služi za kočijaže in strežete pri panskih dvorih, katero so včasi tepli na prepogah, da se je tako odlikovala od hlapcev, — ampak poljski in popoljeni knezi in grofi, kateri so nekdaj gospodovali na Poljskem in hranijo izročitve. Ti sestavljajo ono zaroto, ki je znana pod imenom poljska sprava.“

V tej tiradi s stališča „Moskovskih Vjedostij“ ni nič novega. Ta časnik živi še, kakor se vidi, v spominih na dobo poslednje ustaje, spominja se senzacije in uspeha, kakeršni so tedaj imele njega besede v kalnej vodi tega časa in sedaj hoče zopet ponoviti tedanji maneuver.

Pa novo in celo škandalozno je to, da tako napada sedaj, ko poljska dežela ni več z nami v ljutej borbi in vojnem položaji, temveč popolnem pomirjenju, v trenutku, ko je ruski car sredi poljske žlahte, ter se prijazno pogovarja s poljskimi knezi in grofi ter jih obsipiže s svojimi vladarskimi milostmi, ko bi vendar morale zgubiti vsako podlago in smisel besede pisatelja omenjenih vrst, ki se je predrnil izustiti, kakor bi se še ne bilo nič spremenilo.

Pa ta časopis še ni zadovoljen z nesramnim obrekovanjem poljske žlahte in poljske aristokracije, dolžeč jo „izdaje“ in „punta“, ampak skuša še strašiti rusko občinstvo in verjetno tudi rusko vlado s tem, da slika Galicijo kakor „zavojevano trdnjavo“, iz katere vodje poljske sprave spodkopujejo s pomoko škofov, kateri so zopet postali z nova močni v zapadnej Rusiji, rusko veljavo v Poljski.

Navedni in lahkoverni bi se utegnili silno prestrašiti, ko bero to frazo, s katero hočejo „Moskovskija Vjedomosti“ strašiti svoje bralce, kakor peserne strašijo z divjim možem otroke. Ljudje, ki poznajo razmere in so zmožni samostojno misliti, vidijo v tem kako okoren poskus obračati na rusko-poljsko prebivalstvo to, kar se kaže v odnošajih poljsko-gališke stranke nasproti Avstriji. V tem tiči tudi vsa faktična opora „Moskovskih Vjedomostij“ in vseh daljnejših izvajanju tega časopisa. Ko je osnova tega dijalektičnega zidanja laž — tedaj so tudi vsa izvajanja sama laž.

In mi tudi res vidimo v izvajanjih „Moskovskih Vjedomostij“ to laž. Prva laž je, da se besedam grofa Dzieduszyckega, ki jih je govoril v Stanislavu pred svojimi volilci, pripisuje pomen „profession de foi“ vseh poljskih domoljubov, ne le v Galiciji, temveč tudi v poljski kraljevini.

V vsakej narodnosti in tudi v vsakej stranki imajo ljudje različnih frakcij in različnih temperamentov vsakeršne govore, v katerih bi pa bilo ne-naravno in krivično videti mot d' ordre vse stranke ali te vse njene frakcije. Zato je krivično odgovornost nalagati Poljakom v Rusiji za to, kar je v

Galiciji rekli jeden poljski govorik na adreso avstrijske vlade — ravno tako krivično, kakor bi kdo hotel zapisati na rovaš vsemu ruskemu občinstvu in vsemu ruskemu časopisu, kar je netaktnega nasvetoval omenjeni članek „Moskovskih Vjedomostij“, o poljski stvari, poljski žlahti in poljski aristokraciji. Vsak narod in vsaka stranka ima svoje fanatike, kateri sanjajo o tem, o čemer večina njih rojakov in tovarišev niti ne misli. Ves trud tega pisatelja „Moskovskih Vjedomostij“ je zato nam dober dokaz in časnik Katkova v tem slučaju dela le preveč časti cvetom govorniške nadarjenosti grofa Dzieduszyckega, kateri je pred vsem povedal le svoja osobna pia desideria, in zato ne more veljati za nikakega pooblaščenca niti avstrijske, še manj pa ruske poljske stranke.

„Moskovska Vjedomost“ še zamerijo grofu Dzieduszyckemu, da je za svojo stranko zahteval „disciplina“. Mi ne umemo, kako se jim more zdeti to nedopuščeno za Poljake, ko je vendar najemnik „Moskovskih Vjedomostij“ že večkrat sam dokazal, kako ljubi in ceni disciplino svoje stranke. Drugo obdolženje grofa Dzieduszyckega s strani „Moskovskih Vjedomostij“ — druga laž je — da je poljski govorik, govorč o odnošajih galiških Poljakov rabil besedo „zvezzo“ z Avstrijo. V tem izrazu vidi se neka odločitev, izdaja nasproti avstrijskemu cesarstvu, in po analogiji je namignil pisatelj onega članka na to, da se morajo ruski Poljaki ravno tako ozirati na rusko državo, kot na tujo državo.

Mi ne bomo pretresovali, koliko bi bilo opravičeno v tem slučaju primere delati meje Rusijo in Avstrijo in iskati analogijo v nazorih Poljakov na tej in onej strani meje — sklicujemo se samo na „Wiener Abendpost“, ki je izjavila, da izraz zveza z Avstrijo pripisujejo Dzieduszyckemu samo zaradi popačenja teksta njegovega govorja, zamenjali sta se namreč besedici zveza (Bund) in vez (Verband). Vse zavijanje „Moskovskih Vjedomostij“ naslanje se tedaj samo na popačenje teksta tega govorja.

In vsled take zmote poskušajo „Moskovska Vjedomost“ igrati rolo ovaduha, kateri bi rešil Rusijo od namišljene nevarnosti, ki preti Rusiji od poljske narodnosti.

V vsem tem bilo bi mnogo smešnosti, ko bi ne nasprotovalo nameram ruske vlade, ki sedaj s poljsko narodnostjo ne stoji „v vojni“, ampak je pokroviteljica njena z državnimi zakoni in sedanjo po-

LISTEK.

Naš narodni dom. (Združena Slovenija.)

Naš sveti dom bil strit je v prah,
Vsi kamni razmetáni,
Oh, raslo trnje, rasel máh
Po groblji je teptani.
Plah lazil preko razvalin
Je — tujecem rob! — domači sin,
In lili solzé je vróče,
Solzé vnebóvpijóče!

Zdaj sólze strán! Orodje v dlán!
Dom znôva vstati môra,
Oj dom krasán, takó prostrán,
Da bo za vse prostóra:
Za brate od izhoda vse,
Za brate od zahoda vse,
Ju s sévera in z juga —
To krasna bo zadruga!

Dovolj nam kamnov je pobrál
Sovrág za svoje hrame,
Odsle pa z naših svetih tal
Ne enega ne vzame.
Naš kamen slednji nam je svet
In čuval bo Slovén ga vnét,
Naš dom naj ž njim se viša,
Ne vragov naših hiša!

Pač bo zagnál sovražnik hrum,
A kaj nam srd sovraga!
Razum naš, bratje in pogum
Sovrage vse premaga.
Orodje v desni, v levi meč
Svoj dom gradimo se boréč,
Napadnik mora pasti,
Naš sveti dom pa vzrasti!

Ne bo nas več tujčín teptál
Ne tlačil nas krvavo,
Naš rod bo tû gospodovál,
Naš jezik, naše pravo!

Pod streho našo tuji ród
Naj gost nam bo, a ne gospod;
Mi tu smo gospodarji
In Bog in naši carji!

Dom skupno bo ognjšče nam
In skupno delališče,
On skupen bo nam božji hram
In skupno bo braníšče!
Le vkup, le vkup kamnarji zdaj,
Na delo vši zidarji zdaj,
Imé si proslavite,
Dom skupni nam zgradite!

Učakal rad bi srečni dan,
Dan našega združenja,
Bi zrl kakó en krov prostrán
Čez dom se ves razpenja.
Naš prápor bi na krov pripél:
Bog živi vse Slovene,
Pod streho hiše ene!

Ponatis iz „SLOVANA“.

litiko, katera hoče ustanoviti miren in vzajemno spoštovan modus vivendi s poljskim katolicizmom in poljskim patriotizmom. Ruski car obiše poljsko zemljo, kjer ga dostojo slavijo in kaže svojo prijaznost poljskemu prebivalstvu, poljskim patriotom (ker ni skoraj nobenega Poljaka, ki ne bi bil patriot), Katkov pa, kakor bi hotel poučiti vladu, kliče: Nikako sporazumljene s to stranko (stranko patriotov) v Rusiji ni mogoče. Vsaka prijenljivost bila bi izdaja."

Vpraša se samo, ali sedaj take Poljakom sovražne izjave ne nasprotujejo tendenci ruske vlade. Sicer pa ima to tudi svojo dobro stran. Nasprotje mej vladnim modus vivendi s poljsko narodnostjo in hujšanjem gospoda Katkova dokazuje, da ta časopis nema več one avtoritete, v katero še vedno verujejo neskušeni ljudje in s tem begajo sebe in rusko občinstvo. Da se to razmerje pojasni, v tem vidimo mi vso vrednost tega pamfleta, katerega so "Moskovska Vjedomost" izpustile proti ideji poljskega patriotizma in privržencem rusko-poljskega pomirjenja.

Deželni zbor kranjski.

(I. V. seja 19. septembra.)

(Dalje.)

Prosilo in opetovano prosilo se je, a južna železnica vendar ni odpravila krivice, katera je uničila kranjsko mlinarsko obrt. Trgovinska in obrtna zbornica kranjska in deželni zbor kranjski prosila sta c. kr. vladu, da odpravi tako neprimerno stanje, trgovinska in obrtna zbornica je še le pred kratkim izročila svojo pritožbo isti enketi, ki se je bavila z železničnim tarifom, naglašaje, da se vsled vedne spremenljivosti železničnih tarfov bogataši na Kranjskem boje ustanovljati novih obrtnij, akoravno je tod vodnih sil v izobilji. Ako se ozrem na lesno trgovino v Kranjski, mi je opozarjati slavni deželni zbor na res znaten istino, da stane wagon s 10.000 klgr. lesa iz Ljubljane v Trst ali v Reko 48 gold., dočim se za isti wagon, ter za isti tovor, iz gotovo dvakrat bolj oddaljenega mesta Zagreba v Trst plačuje le 47 gold. 90 kr. Komur pa ni popolnem jasno dokazano, da se c. kr. priv. južna železnica neče ni najmanje brigati za koristi kranjske dežele, temu bodo že povedali siromašni Doljenčci, da njim je plačati iz Krške železnične postaje v Trst od wagona lesa 60 gold.; iz Sevnice, katera postaja je vendar bliže Trstu, pa celo 70 gl., tako da je najbolj umestno poslati od teh železničnih postaj svoj les v Zagreb, oti tod pa še le v Tržaško luko. Jaz mislim, da mi nikdo ne bo očital, da pretiravam, ako smelo trdim, da je dolenska stran naše dežele s svojim lesom, ki se zlasti iz Mokronoškega okraja izpeljuje proti Sevnici, skoro po južni železnici in njenih tarifih izključena od najimenitnejšega trgovišča. Ali ni tudi tako čudno, da se mora n. pr. za wagon lesa izven Ljubljane, tako iz Zaloge 43 gold., iz Laz 44 gold. 8 kr., iz Kresnic 46 gold. 6 kr. plačati do Kormina, iz Ljubljane pa, ki je bližja, 48 gold. Opozarjati mi je pri tej priliki na lesne tarife Gališke, katere so še ugodnejše. Omeniti moram tudi, da je čestiti član kranjskega deželnega zbora, g. Luckman, že pri zborovanju c. kr. državnega železničkega sveta na Dužnici označil celo vrsto tarifnih protislovij in doksa-

zal jako različno postopanje pri tarifnih prednostih. Posebno neka Tržaška tvrdka, za katero se menda skriva velika međunarodna tvrdka (Rothschild. Op. por.) pridobila je skoro samotrzje z rezanim lesom iz Solnograda do Trsta in to le potom refakcije za tako velikanske množine lesa, katere nakupiti ne zmore noben drugi trgovec z lesom. Sploh se ni čuditi, da tem, kjer se obrača kolo le trgovinskega dobička, se vmes tudi nekoliko blata razkropi, o tem imamo skušnje pri neki drugi železnici, a tu kakor tam bi utegnil konečno postati merodajen silobran javne koristi, napram brezkrajnemu rabljenju pridobljenih zasebnih pravic. Kot jednega glavnih uzrokov oškodovanja kranjske dežele, navajati moram izključenje dežele, posebno pa Ljubljane iz južno-severne avstrijske železničke zveze. Po mojem mnenju je v zveznih tarifih zmirom ustanovljena škodljiva nejednakost. Tu sicer ni mesto, da bi primerno oslikaval čudno prikazen, da se je v omenjeno zvezo vsprejela vas Zagrad pri Gorici. A če ima Zagrad, Gorica in Kormin olajšavo zveznega tarifa, če Trst uživa od te zveze dobiček, ne da bi izvažal blago, katero ima zaradi izvažanja velike olajšave, potem se pač naši ubogi, od noravnih sil in prejšnjih fiskalizacij potlačeni deželi, potem se Ljubljanskemu mestu ne sme odtegovati ta dobra. A slavni zbor, še dolgo nesem pri kraji z razlogi, s katerimi podpiram svoj predlog. Oglejte si slador! Z Moravskega do Gorice je vozarina za slador toliko ceneja, kakor v naš kraj, da tukajšnji trgovci celo v naši deželi shajati ne morejo, da celo do Notranjske ne gre več s tem blagom kupčevati, ker Gorica iz severa dobileno blago dosti ceneje pošilja v Postojino. Ali ne pokončuje tako tarifna politika c. kr. priv. južne železnice naše dežele in se ni opravičeno čuditi, da se še ni našla roka, da bi tu vmes posegla. Ljubljanski trgovci, kateri kupčuje z Dunajem, prisiljen je imeti v Pulji lastno skladisča, kajti drugače ne more s svojo kupčijo tekmovati s temi protežiranimi kraji. In kakor so razmere s sladorem isto tako tudi z drugim blagom. Trgovci, kateri si na pr. iz Heba naroči porcelan v Ljubljano, oškodovan je na metrični cent za 1 gld. 10 kr., kajti toliko plača več vozarine, ko daljši v Trstu, in kazalo bi bolj še blago prepeljati več ko 300 kilometrov dalje, namreč iz Heba v Trst, in še le iz Trsta v Ljubljano, kajti tovorni tarif iz Heba v Ljubljano iznasa 5 gld. 50 kr. za metrični cent, do Trsta stane pa samo 4 gld. 40 kr. Isto je s petrolejem. Ljubljana ima za kupčijo s petrolejem jako ugodno lego, vendar ni mogoče imeti v Ljubljani skladisča za petrol in krog, kamor je mogoče iz Ljubljane prodati petrol, je le tako majhen. Isto velja o moki iz kosti, o čespljah in deteljnem semenu in ravno to blago, bi moral, ker je deželni pridelek, in ker bi se prav lahko izvažalo v Nemčijo, imeti posebno varstvo. Posebno deteljno sem bi se kaj lehko v veliki množini izvažalo na Nemško, a pridelavcem ne preostaje ničesa druga, kakor v svojo škodo poslati svoje blago na katero zveznih štacij v Trst, Reko ali Gorico, in od teh postaj na svoje mesto. Pri krojnjem blagu, s tarifnimi številkami ne budem mučil sl. zbornice, kaže trgovcu v Ljubljani najbolje, blago naročiti ali v Trst ali v Gorico in to je celo merodajno blagu, ki se naroča iz Predareškega, Švice ali Českega, ako se

neče Ljubljanski trgovec odpovedati vsakemu, tudi skromnemu dobičku. Konečno naj omenim še železa. Pripeljava se iz Koroške in Štajerske v Trst in Goricu ceneje, kakor v Ljubljano, zato pa se ni čuditi, da se je s takim postopanjem temelj kranjskim fužinam omajal.

Gospoda! Ako v poštenosti vzgledni Ljubljanski trgovski stan takim odnosom nasproti ne vej kaj storiti, in ako si čas lahko preračunati more, kdaj mu bode ustaviti svoje kupčevanje, ako kmet nevoljen vrže svoje orodje v stran, ako mlinar gleda kako mu gnijo kolesa in razpadajo zatvornice, ako bogate vodene sile ostajajo neporabljene in je gozd konečno le za to, da se iz njega pridobiva oglje ali pepel, potem je vsak poskus, protiviti se tako brezobzirni in uničevalni železnički politiki, sveta nujna naloga zastopnikov kranjske dežele. Pa kakor bi pridobitno delovanje in opravljanje južne železnice imel občutiti vsak, tudi najoddaljenejši, najrevnejši prebivalec te kronovine v svoji koči, isto tako je čutljiv tarif za vožnjo oseb in to v tako izrednej meri. C. kr. priv. južna železnica pobira najvišje vozarine mej vsemi avstrijsko-ogerskimi in nemškimi železnicami, ona je izmej najdražjih železnic Evrope. A dočim je vrhovno vodstvo južne železnice trdost tarifov v raznih krovovinah, pa kaj pravim, povsod, skušalo olajšati po raznih odnosih, ali da so se dovolile olajšave posamičnim osebam, katerih pa so deležne cele vrste ljudij, da so se upeljali krajni tarifi, razne ugodnosti ali koncesije za posamične postaje, da so se uveli tour in retour listi, se je kranjska dežela na občeno začudenje izključila pri vseh takih olajšavah. Celo počenši z mesecem avgustom t. l. upeljani tour in retour vozni listi mej Trstom in Ljubljano, so samo navidezna koncesija in niso za deželo nobena olajšava, ker dopuščajo samo promet mej postajami Ljubljana in Trst, ne dovoljujejo pa prometa mej vmes ležečimi postjadi, kateri bi bil našemu prebivalstvu v veliko korist. Meni je treba, da označim slabo voljo in neprijaznost c. kr. priv. južne železnice napram naši kranjski deželi, kazati le na to, da se od Zidanega mostu in postaj Zagrebške proge izdajajo sicer v Zagreb tour in retour vozni listi, ne pa v Ljubljano in za postaje mej Ljubljano in Zidanim mostom, in da se ne izdaje iz Ljubljane na nobeno postajo kakor v Trst, tour in retour vozni list. Treba je kazati le na posebne olajšave in koristi, katere uživajo Nižja Avstrijska, Štajerska, Koroška, Primorje in Tirolska, da se razume, kako kruto in kako brez vsake ozirnosti se postopa v merodajnih krogih c. kr. priv. južne železnice napram naši ubožani Kranjski deželi. Morali bodemo tedaj napeti vse sile na to, da se Kranjska pribori, ali vsprejem v zvezne tarife ali pa druge olajšave pri tovornih tarifah južne železnice in potrebna pomoč proti toliko visokim tarifom za vožnjo oseb. Ogibam se, ko razpravljam čudne odnosaje, da bi neprijetne podrobnosti razkrival in posamične istinitosti uporabljal in hodim, dasiravno je skušnjava tako velika le ravni pot, kateri potreba in opravičeno javno mnenje spozna. Zato sem pa tudi uverjen, da od mene priporočan korak deželnega zbora ne bode brezvsešen in da bode visoka vlada našim naporom že zaradi tega naklonila odločno podporo, ker je to skupno postopanje, če bode imelo vspeh, prav pripravno, da nas v prihodnosti

Geologična črtica.

Pa smo se napotili ukažljni mladeniči, tako mi je pravil dijak, s katerim sem se zadnjič vozil, s svojim voditeljem in podvoditeljem doli na Mali Štajer, da bi tam kamenje razbijali in ilovco mešali, kakor je to že od nekdaj navada. Bilo je ravno okolu Sv. Jakoba in Ane, solnce je močno pripeljalo in da bi se bolje pripravljali za težavni svoj posel, krepčali smo se doli do Maribora tako vestno, da so bili nekateri mej kolegi že sposobni strokovno preiskavati ta okraj, ki je že nekaj časa znamenit v geologičnem oziru. Toda ukažljnost vabil nas je dalje in voditelj začel nam je v Celji povelja razlagati; nekaj nas je šlo proti Laškemu trgu, drugi pa smo jo mahnili gori proti Žavcu. In Ti Savinjska dolina, ki si naravna trdnjava narodu, očarala si marsikaterega tujca s svojim prekrasnim poljem in bodeš mu prijeten spomin, kadar koli Te bo primerjal z gornoštajerskimi kraji, moj kolega pa Te ne bo nikoli pozabil.

Moj kolega in jaz sva se naselila na samotnem kraju v tih dolinici in kolikor sva moči svojih davorovala geologični vedi, vse se je koncentrovalo le

na prvi dopoludan; še tisti dopoludan sva v družbi prijetnih stvaric domovino igrala, mesto da bi po hribih petrefaktov iskala.

Ivana je bila čedne postave, plavolasa in ljubezljiva, oči pa je imela nekako odkritosrčne, dobroželjno mokre; baš zadnja posebnost mikala je pa mojega kolega tako, da se je le zagledal v njo, meni pa se je zdelo, da bi se iz tega znanja načrnila lahko črtica, ki naj bi bila v svarilo tistem, ki ni še bral v Jurčičevem "Mej dvema stoloma" o onih mokrih očeh.

Z ondotnim oskrbnikom sva se pogovarjala prihodni dan o tercijernih razmerah tamošnjih krajev, moj kolega pa je šepetal z Ivanko, in še jaz sem bil vesel, ko sem videl, da se tako dobro razumeta. O ti brezsrečna osoda, kako hudo prekaneč človeka, kako neusmiljeno ga udariš, ko le zvesto in marljivo sledi naravnim svojim čutom.

Zvečer smo v lopi sedeli, pa menili se o različnih stvareh; oskrbnik pripovedoval je dogodke iz svojih prejšnjih let, jaz in sestra Ivankina pa sva ga marljivo poslušala, Ivanka in moj kolega sta na onem konci mize bolj tih privatne zadeve obravnavala. Zašepetal ji je: "Ivana, kaj bi ti storila, ko

bi jaz drevi prinesel lojterco, pa je podstavil pod tvoje okence in potkal na "polkence?" Ona pa je glavo na stran nagnila in boječe odgovorila: "In kaj, saj veš kaj!" Na videz bolj pazno sem poslušal zopet oskrbnika, pa vzdihoval: "Oh Ti presrečna mladina!"

Pozno v noči je že bilo, smijali smo se še v lopi, toda ne vsi, tudi mojega tovariša je manjkalo, kar nastane najedenkrat tih med nami, kakor bi se moral, kaj važnega zgodi — — — resk — — — čof, zaslišimo; Ivankina sestra rekla je, da je spomin.

Drugi dan je že davno solnce prijazno sijalo, zajuterkovali smo, pa kolege ni bilo, klicali smo ga in iskali, toda vse zastonj. Ivanka je zamišljeno in tih hodila. Misil sem si, Bog ve, kod hodi, in postal sem malo resen, pa odločil se gori v hribe, da bi iskal krinoidov v ondotnem apneniku. Hrib je bil obraščen z mlado hraščino in na vzhodnji strani zagledam po trati razgrneno suknjo in blače, malo na strani pa je počival moj kolega. Solnce je vabilo iz obleke čuden duh in začel sam slutiti; kolega pa mi reče: "Smola, smola, neizrečeno sem včeraj pogorel." Takoj sem ga razumel. Ko je romal

iz zmešnjeve neplodnih strankarskih prepirov popelje na pravi tir, na jedeni in pravi pot: služiti materialom potrebam našega naroda. Tudi še drugi ozir govori glasno za mojo peticijo. Jaz mislim namreč da se morajo v stvari, katera že tako dolgo in sicer brez upanja na pomoč blagostanje naše dežele ovira, rabiti vsa sredstva, pri katerih je upati, da se bode c. k. priv. južna železnična na nje ozirala, ako se pri njej ni izgubil popolnem vsaki pravni čut. Še le, ko bi to ostalo brezuspešno, boderemo morali prevzeti ogovornost, da postopamo odločneje, da se obranimo bede, v katero hoče pahniti smeti, samo na dobiček misleče podjetje celo deželo. Vsojam se torej slavno zbornico prositi, moj predlog izročiti upravnemu odseku. (Občno odobravanje po celi zbornici.)

Predlog se vsprejme.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. septembra.

V Štajerskem deželnem zboru je slovenski poslanec Miha Vošnjak stavljal predlog, da se spremeni zakon o okrajnih zastopih. Ta spremembila bi tako potrebna, kajti ti zastopi veliko stanejo, pa neso druzega v velikem delu Štajerske, kakor dobro orodje za ponemčevanje v rokah liberalcev.

Ministerske konference v Pešti so končale svoje delo, to je, sestavile so skupni državni budget, kateri se predloži delegacijam. Vojni budget se je neki samo toliko povisal, kolikor je bilo nujno treba. Bosenski deželnih budget pa kaže neki malo več dohodkov kakor troškov. Delegacije se snidejo konci oktobra.

Ceski člani odseka za pretres Herbstovega predloga neki načelno neso proti razdelitvi okrajov po narodnosti, a so tega mnenja, da se s tem ne sme pomanjšati nikjer v deželi pravo českega jezika, kajti po zakonu velja češčina za celo deželo kot deželni jezik, torej mora biti v vseh okrajih jednakopravna z nemščino. Po njih mnenji bode tudi za naprej, ako se tudi Herbstov predlog vsprejme, vsaka sodnija in vsako glavarstvo na Českem moralo občevati s českimi strankami v českem jeziku, torej bi tudi zanaprej morali uradniki zmožni biti obeh deželnih jezikov. S tem bi pa željam nemške stranke nikakor ne bilo ustrezno, kajti Herbst je s svojim predlogom nameraval baš to doseči, da bi tudi samo nemščine zmožni uradniki lahko dobili službe.

Včeraj je bila ožja volitev v Smoboru na Hrvatskem mej kandidatom stranke prava in narodne stranke. Izvoljen je Starčevičevac Hinković jednoglasno, narodna stranka ni volila, ko je videla da še toliko glasov ne dobi, kakor pri poslednej volitvi. — Razmere na Hrvatskem so tako napete, "Sloboda" ve povedati, da se bo kmalu za Zagreb imenoval vladni komisar.

Vnanje države.

Ruski car se vrne danes ali jutri direktno v Petrograd. Ta teden je car vsak dan bil na lov v Ljubljanskem gozdu.

Srbaska radikalna stranka začne s 1. oktobrom izdajati nov časopis "Odtek". Urednik mu bodo bivši urednik "Samouprave" Stojan M. Protić. Sploh se začenjajo v Serbiji opozicijske stranke na novo gibati. — Roparji so napali po noči železniško postajo Lapovo, hoteli so oropati blagajnico. Postajino osobjje je pa zabranilo, da zločinci neso mogli prodreti v postajino poslopje.

Rumunski zbornici skliceti se začetkom oktobra, ko bosti dovolili nekatere kako nujne pred-

težavni pot po lestvici, zlomi se klin in on jo smukne doli v leno tekočo vodo. Bridko se mi je nasmijal, drže se za ranjeno koleno, rekoč: "Vidiš, tako veselje imamo na kmetib. Smeš me je silil, pa nesem se upal smejati, morda bi se mu zameril, in obljudbil sem, da bom molčal."

Hiro so nam v onih krajih prijetne ure tekale — in čez nekaj dni "knajpovali" smo doli v trgu. Gospod voditelj je predsedoval, pa vprašal mojega kolega, kaj je kaj doživel v svojem okraju; ta pa mu je odgovoril, da je gori nekaj deklet, a drugo vse je "gaitaler schiefer", potem pa se je zamislil, in bil celi večer otožen. Vsak izmej tovarišev je vedel kaj povedati, napitnice so se vrstile, in peli smo različne pesence, slednjič pa vstane gospod voditelj in z resnim obrazom pravi: "Gospoda moja, zdi se mi, da bo začelo eruptirati", in ko se je šel hladit, pa se predolgo zadrževal, začeli smo se tudi drugi pomikati vsak po svoji moči, kajti vsak je moral varovati, da ne zvrnil, kar je naložil. Moj kolega pa mi reče: "Jutri moraš iti z menoj, pojdeva k Ivanki slovo jemati"; jaz sem mu rad obljudbil.

Bili smo zopet na gornjem Štajerji, moj kolega pa se je vedno še ponašal z veliko, rudečo vrtnico, ki mu je bila tak čudno grenek, prijeten spomin na Ivanka.

— a —

loga, se bode narodni zastop razpustil in razpisale nove volitve.

Volitve v generalne sovete na Španjskem neso za vlado nič posebno ugodno izpale. Liberalci neso samo obdržali svojih sedanjih postojank, a so še več novih mandatov priborili, če tudi so uradniki s silo pritiskali na volilce. Za vlado je to bud udarec, kajti generalni soveti volijo senatorje. Največji vspeh so imeli prirvzeni Sagaste in Casterja, manj srečna je bila monarhistična levica. V nekaterih krajih so se pa zopet pokazale karlistične kandidature.

V nekaj ječi v Mandalay-i v Vzhodnej Indiji so se upri vjetniki. Le z velikim prelivanjem krvi mogli so vojaki zatreći upor. Več sto zločincev bilo je mrtvih.

Domače stvari.

(Kranjske hranilnice nemško vodstvo) je vsled predloga, stavljene po g. Svetcu, da bi v bodoče deželni zbor in odbor kranjski nadzoroval hranilnično delovanje, zelo razkačeno. V svojej svetej jezi nad tem predrznim predlogom napravilo je hranilnično vodstvo protipotezo in ukrenilo, da kranjske hranilnice predsednik g. Aleksander Dreo izstopi iz odbora, ki se je bil nedavno sestavil za dolenjsko železnicu. Ta korak najbolj označuje naših nasprotnikov fanatizem. Ker bi jim "lex Svetec" v bodoče branila, samovoljno gospodariti z rezervnim fondom in porabljati novce za strankarske namene, tudi pri dolenjski železnicni nečejo več sodelovati Strankarski nameni so jim torej bolj prisrči, nego koristi dežele. To naj si zapišejo za obe ušesi oni upogljivci, ki se pri vsakej priliki po nepotrebnem potezajo za Nemcev ravnopravnost, ki nikdar in nikjer ni v nevarnosti. Nasprotniki se za spravljivost toliko brigajo, kakor za lanski sneg in vse koketovanje in laskanje jih ne bode predugačilo niti za las. Svetčevega zakona načrt segej jim je do živega, vendar ni bilo posebno previdno, pokazati tako strastno razdraženost, keršna je v omenjenem sklepku, posebno, ker je Svetčev zakon potreben, da se nekoliko pomirijo deželni hranilnice in ker nikakor ne gre, da bi bili novci vse dežele na neomejeno razpolaganje stranki, ki zastopa samo 5% prebivalstva.

(Kasacijski dvor) zavrgel je, kakor poročajo nemški listi, ničnosti pritožbo, katero je uložil dr. L. Gregorec, urednik Slov. Gosp. proti odsodbi Celjske okrožne sodnije ter odsodil dr. Fr. Radeja na 25 gold. globe. Sožalujemo iz srca.

(Umrl) je 25. t. m. popoludne g. Izidor Pagliaruzzi v Gorici. Pokojnik bil je značajen narodnjak, več let deželni poslanec goriški, v svojem okraju pa izredno priljubljen in upliven mož. Blag mu spomin!

(Ed. vitez Strahl), česar smrť smo že včeraj naznali, umrl je včeraj ob 1/2 2. uri popoludne v 68. letu svoje dobe. Pokojnik bil je vitez Fran Josipovega reda itd., znan po svoji dragocenosti galeriji in redkej zbirkri umotvorov, velik dobrotnik Škofjeloške požarne brambe in nepozabljiv Staro-Ločanom, katerim je s svojim modrim svetom marsikdaj pomagal in jih obvaroval brezuspešnih stroškov. Njegov sin je sodnik na Koroškem. Naj v miru počiva!

(Deželni zbor koroški.) Mej predlogi, o katerih bode sklepali, se nahajajo: Zidanje kamnitega mostu čez poto Humnik pri Bilčovsu; uravnanje Krke pod Grabštajnom; uravnanje Bistrice; cesta na južnih bregovih Osojskega in Vrbskega jezera; predlog, da bi se Javorska cesta vsprejela mej deželne ceste, cestne stavbe pri Žilski Bistrici; nakup zemljišča okoli vojvodskega stola; o kanalu mej Celovcem in jezerom; o znižanji Vrbskega jezera; o podaljšanji Rudolfove železnicе do Trsta; o čebelarskem redu.

(Novo mašo) bode jutri pel v farni cerkvi sv. Lamberta v Svečah g. O. Oton Einspieler. Pri tej priliki bode šest duhovnov Einspielerjev pred oltarjem. To so sinovi treh bratov: poslanec Andrej, korar Lambert, župnik Janez, župnik Andrej, kaplan Gregor in novomašnik Oton Einspieler.

("Slavec") slov. del. pevsko društvo priredi jutri v gostilni gospoda Zadnikarja, nekdaj pri "Sokolu" na Glavnem trgu pevski večer, h kateremu se čast. člani najuljudneje vabijo. Ob jednem se naznanja, da je jutri popoludne točno ob 2. uri pevska vaja in se gg. pevci prosijo polnoštevilno udeležiti se.

(Druželna kmetijska razstava v Gorici) otvorila se je v četrtek opoldne. Urejena je, kakor piše "Soča", prav okusno. Izmej Slovencev razstavili so jako krasno ovoče gg.: Ivan Ličen in Pečenko iz Rifenberka, Mainič iz Kanala, vinarsko in sadarsko društvo v Dornbergu, Bartolomej iz Solkana.

(Iz Rudolfovega) se nam piše 25. sept.: V dr. A. Petermann's Mittheilungen št. VI. t. l. je sestavil Ign. Hátsek štatistični pregled o znanji pisanja in branja po raznih avstrijskih kronovinah. Kar se Kranjskega tiče, zna po raznih okrajih brati in pisati toliko odstotkov ljudij: V Ljubljani in okolici 39.5, v Kočevji 36.0, v Postojini 35.3, v Logateci 31.2, v Radovljici 30.3, v Kamniku 30.1, v Černomlji 27.7, v Krškem 23.0, v Litiji 22.7, v Kranji 20.9, v Rudolfovem 16.7. Da je to razmerje bralcem "Slov. Naroda" znano, ne dvomimo; mi bi radi samo na to opozorili, kako pride, da v Novomeškem okraju od sto ljudij le 16 brati in pisati zna. Povsodi veje dan danes neka navdušenost za narodno oliko, le tukaj pri nas vse spava. Take male žrtvoljnosti kakor pri nas, ni nikjer na Kranjskem. V Rudolfovem, ki ima nad 2000 prebivalcev nemamo poslopja za deklisko šolo. Vsled tega se preganja uboga mladina iz jednega v drugi učni prostor. Premožni stariši pošiljajo svoja dekleta raji v Ljubljano ali v Škofjo Loko. Potem kako more dvorazredna šola v mestu dan danes zadostovati za dekleta? Mi vprašamo deželni šolski svet, kako dolgo se bo ta nedostatek trpej? V bližnjem Šmihelu bi se bila moralna ljudska šola že pred dvajsetimi leti pozidati; a glej še dan danes nema fara, ki šteje 4000 prebivalcev, primerenega šolskega poslopja, da bi vsi otroci, ki so za šolo prostor imeli. Tukaj bi bilo strogo postopanje deželnega šolskega sveta pravično, da se prebivalstvo ne zagreže celo v svojo malomarnost. Takih dokazov malomarnosti bi lahko še več našeli, pa naj bo sedaj dosti.

(Razpisana) je služba učitelja na jednorazrednici v Olševku. Plača 400 gold. in stanovanje. Prošnje do 10. oktobra t. l. na okr. šolski svet v Kranji.

(Na Slatino) prišlo je do 22. t. m. 2212 gostov.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Sevnica 27. septembra. Iz interpelacije dra. Aussererja v deželnem zboru izjavim za zdaj le izrek o ruski zastavi, kot lažljivo in perfidno denunciacijo. Veršec, župan.

Razne vesti.

(Truplo umrlega duhovnega sežgal.) V ponedeljek 15. t. m. je umrl v Milanu pri tamnej Marijine cerkvi, Don Giovanni Sartorio, v visokej starosti in na smrtni postelji zaukazal, naj po smrti njegovo truplo ne pokopljeno v zemljo, marveč sežgal. V torej 16. t. m. se je toraj po volji ranjkega izvršilo sežiganje njegovega trupla v navzočnosti jako odličnega občinstva. Ker je pa Milanski nadškof svojim podložnim duhovnim opravilo cerkvenih obredov za mrtve pri gorečem pokopu pokojnega župnika strogo prepovedal, so truplo umrštega brez vseh ceremonij sežgali.

(Parnik iz jekla.) V ladijedelnični znané firme "John Elder & Comp." v Glasgovu so v soboto 20. t. m. za društvo Cunard Company narejeni novi parnik "Etruria" spustili v morje. Vojvodinja Manchesterska je opravila, obdana od mnogoštevilnega in odličnega občinstva, krstne obrede pri novej barki. Ta parnik je iz samega jekla narejen, je 520 čevljiev dolg, 57 čevljiev širok in 40 čevljiev globok, prevaža lahko 8000 ton (8 000,000 kilogr.) in ima 12.000 konjskih sil ter ima prostora za 720 potnikov prvega razreda.

(Čuden mrtvaški list.) Te dni je od ministerstva Dunajskemu magistratu kot domovinskej oblastniji nekoga na morji nmršega otroka došel mrtvaški list, v katerem se navaja kraj smrti tako-le: 47° severne širjave, 29.2° zahodne dolžine, na krovu parnika "Lessing", kapitan V. Vos, na potu iz Hamburga v Ameriko. Ta mrtvec je jeden in pol leta stara Alojzija otrok krojaške družine Mačkove iz Dunaja, katera je jadrala v Ameriko sreče iskat, a na polu pota zgubila svojega otroka.

Tujiči:

dne 26. septembra.

Pri Sloenu: Baron Gusich z Dunaja. — Schlosser-Klekovsky iz Zagreba. — Ivančič, Zupan iz Poljan.

Pri Malici: Trump z Dunaja. — Rauchbacher iz Budimpešte. — Ligpy, Protagoropulo iz Trsta. — Hauder iz Gradača. — Novak iz Kamnika.

Pri avstrijskem cesarji: Gindl iz Begunj. — Hvala, Sušnik iz Gorice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
26. sept.	7. zjutraj	738.48 mm.	+13.8°C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	737.66 mm.	+17.2°C	sl. vzh.	obl.	"
	9. zvečer	737.76 mm.	+11.4°C	sl. vzh.	jas.	"

Srednja temperatura +14.1°, za 0.2° nad normalom.

Dunajska borza.

dné 27. septembra t.l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80	gld.	75	kr.
Srebrna renta	81	"	65	"
Zlata renta	103	"	—	"
5% marčna renta	95	"	70	"
Akcije narodne banke	853	"	—	"
Kreditne akcije	288	"	60	"
London	121	"	60	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	66 1/4	"
C. kr. cekini	5	"	77	"
Nemške marke	59	"	70	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	124	25
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	171	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	"	15	"
Ogrska zlata renta 6%	122	"	50	"
" papirna renta 5%	92	"	40	"
5% štajerske zemljšč. odvez. oblig.	88	"	40	"
Dunava reg. srečke 5%	105	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	"	—	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	121	"	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	109	"	75	"
Rudolfove srečke	105	"	50	"
Kreditne srečke	100	gld.	176	50
Rudolfove srečke	10	"	19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	104	75
Tramway-društvo velj. 170 gld. a.v.	215	"	75	"

Daksel,

črni psiček z rujavimi nogami in marko 173, je v Medvodah zaostal. — Kdor ga dobi, je prošen to naznani prof. Werner-ji v Ljubljani. (606—2)

Fin med v satovjih

se dobiva pri (557—8)

Oroslavu Dolencu
v Ljubljani, v Gledaliških ulicah.

Mlin

s petimi tečaji in žago,

ki ima vedno veliko dela, blizu Domžal, se z ugodnimi pogoji s pravilnim stanovanjem vred dà v najem ali pa prodajo. Kaj več se izve pri Krisper & Urbanci, Pod Tranci št. 2 v Ljubljani. (601—3)

Umetne (32—72)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marcno pivo

v zabojsih po 25 in 50

steklenic

se dobiva iz (476—12)

ALOJZIJ MAYER-jeve
zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Prodaja mleka.

S 1. oktobrom prodaja se iz graščine v Dolu prišlo izvrstno mleko, liter po 8 kr., vsak dan od 6. ure zjutraj do pozno zvečer

v prodajalnici gospod Petra Strel-a
v Čevljarskih ulicah.

Tudi sprejmó se naročnine za mleko na mesece, v vsaki množini na dan, in se naroča lahko do 1. oktobra v imenovanej prodajalnici. (608—1)

Št 15.475.

(598—2)

Ustanove.

Za 1884. leto ima magistrat sledeče ustanove podeliti:

- Jan. Bernardinijevu v znesku 80 gld. 35 4r.
- Jurij Thalmeinerjevu v znesku 86 " 26 "
- Jos. Jak. Schillingovo v znesku 73 " 50 "
- Jan. Jošt Weberjevu v znesku 82 " 52 "

Pravico do teh ustanov imajo hčere Ljubljanskih meščanov, katere dokažejo, da so meščanke, revne, poštenega obnašanja in da so se letos omožile.

5. Jan. Nik. Kraškovičevu v znesku 75 gld. 60 kr., do katere ima pravico nevesta ubozega meščana, kmeta, rokodelca ali delavca Št. Peterske fare.

6. Jak. Ant. Fancojevu v znesku 71 gld. 40 kr., do katere ima pravico uboga, poštene neveste meščanskega ali nižjega stanu.

7. Jos. Feliks Sinovo v znesku 48 gld. 30 kr., do katere imati pravico dve najbolj revni deklici.

8. Jan. Krst. Kovačevu v znesku 151 gld. 20 kr., katera se ima razdeliti mej štiri v Ljubljani bivajoče revne očete ali udove matere, ki imajo po več otrok in uboštva neso sami krivi, oziroma same krive.

9. Helene Valentinijevu v znesku 84 gld., katera se ima razdeliti mej štiri v Ljubljani rojeni, nemajo staršev in še neso 15 let stari.

10. Ustanovo za posle od neimenovanega dobrotnika v znesku 50 gld. 40 kr., katera se ima razdeliti mej štiri uboge posle, ki neso več za delo in so na dobrem glasu.

Prošnje za te ustanove uložé naj se s potrebnimi prilogami vred do zadnjega oktobra t. l. pri magistratu.

Kdor hoče za več ustanov prositi, mora za vsako ustanovo posebno prošnjo uložiti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 14. dan septembra 1884.

Zupan: Grasselli.

Tako delujejo.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujejo.

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih laseh. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Edvardu Mahr-u; v Trstu Peter Slocoovich, via Sanita 13; v Gorici lekar C. Cristoforletti; v Reki lekar C. Šilhavy; v Celju Fd. Pelle; v Mariboru J. Martin; v Rovinji lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Héhé, orientalsko lepotilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

NI sleparja! (333—18)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in v sprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik "Germania", 4200 ton, 10. oktobra.

"East Anglia", 3200 " okolo 25. "

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (552—19)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

VIZITNICE

priporoča

"Narodna Tiskarna"

po nizkej ceni.

C. k. privilegij za zboljšanje sivalnih strojev.

Ivan Jax,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.
Zaloge vsakovrstnih

sivalnih strojev
za družine in rokodelce, rabljivih za vsakatero šivanje. (113—83)
6 letna garancija!
Podrek brezplačno. Na mesečne obroke po 4—5 gld.

Prvi, pristni, v slinah se raztopljujoči Ivan Hoff-a bonboni iz sladnega izvlečka za prsi so v modrem papirju.

Ivan Hoff-a zdravilno pivo iz sladnega izvlečka

1 steklenica 60 kr.

Ivan Hoff-a koncentrovani sladni izvleček

1 st. gl. 1.12, ml. st. 70 kr.

Zdravilo za prsne in plučne bolezni, katarne afekcione, slabno prebavljene in slabe živce, hujšanje, pomanjkanje krvi in onemoglost.

Ivan Hoff-a bonboni iz sladnega izvlečka za prsi

po 60, 30, 15 in 10 kr., pri-

Ivan Hoff-a zdravilna čokolada za prsi

1/4 kilo I. gl. 2.40, II. gl. 1.60, 1/4 kilo gl. 1.30, II. 90 kr.

Ohranitev zdravja

je glavno prizadevanje vsakega trpečega in gotovo bode zanimalo vsakega zvezetni vsak dan dohajajoča poročila o ozdravljenji po Ivana Hoff-a izdelkih iz sladnega izvlečka.

Grof Karol Teleki.

Ljubljana, 28. oktobra 1882.

V. bl.! Prosim takoj poslati gospodu baronu Leopoldu Bornemiszi v Kološi 28 steklenic Vašega izvrstnega Ivan Hoff-a zdravilnega piva iz sladnega izvlečka po železnici.

Dunaj, 5. maja 1884.

Z velespoštovanjem

M. Brand.